

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 42.490/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 9 maart 2007 door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "inzake bijzondere jeugdbijstand", heeft op 17 april 2007 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst tot op onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾ alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt in de eerste plaats tot de coördinatie van de bestaande decretale regelgeving inzake de bijzondere jeugdbijstand. Daarnaast worden ook een aantal inhoudelijke vernieuwingen aangebracht. Zo worden een aantal specifieke regels met betrekking tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ingevoerd om tegemoet te komen aan de wettelijke vereisten inzake gegevensverwerking, vervat in de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. Ook wordt de leeftijd waarop minderjarigen moeten instemmen met de hulpverlening die hun "persoonlijke vrijheid raakt", verlaagd van veertien tot twaalf jaar.

VORMVEREISTEN

3. Krachtens artikel 6, § 3bis, 4/, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen wordt overleg gepleegd tussen de betrokken regeringen en de betrokken federale overheid over "de opgave en de opvolging van de maatregelen die kunnen worden genomen ten aanzien van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd". Het begrip "opvolging" van de genoemde maatregelen verwijst naar de gemeenschapsbevoegdheid inzake de infrastructuur en de voorzieningen waarin die maatregelen ten uitvoer worden gelegd.

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

Volgens het Arbitragehof heeft het overleg tot doel de overheid die de beslissingsmacht heeft, te verplichten rekening te houden met de opvatting van een andere overheid, zonder dat evenwel de beslissende overheid haar vrijheid van handelen verliest. Het overleg heeft enkel zin indien het plaatsvindt vóór het nemen van de beslissing ⁽²⁾. De overlegverplichting vormt zoals iedere vorm van verplichte samenwerking opgelegd bij een wet betreffende de staatshervorming een bevoegdheidverdelende regel. Een schending van deze verplichting kan leiden tot vernietiging van een wet of een decreet door het Arbitragehof ⁽³⁾.

Het ontwerp bevat bepalingen die vallen onder de in herinnering gebrachte overlegverplichting, namelijk de bepalingen vervat in de hoofdstukken V en VI van het ontwerp, of althans de bepalingen ervan die de interne organisatie van het bestuur overstijgen.

Uit het aan de Raad van State bezorgde dossier blijkt niet dat over het ontwerp overleg heeft plaatsgevonden met de federale overheid, en de gemachtigde bevestigde dat zulks effectief niet het geval is geweest.

Aan het genoemde vormvereiste dient alsnog te worden voldaan.

4. Krachtens artikel 4, eerste lid, van het decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind, dient elk ontwerp van decreet, behoudens wanneer beroep wordt gedaan op de afwijkingsmogelijkheid bedoeld in artikel 4, tweede lid, ervan, op het ogenblik van de indiening bij het Vlaams Parlement vergezeld te gaan van een kindeffectrapport, voor zover de "voorgenomen beslissing" kennelijk het belang van het kind rechtstreeks raakt, wat het geval is met het voorliggende ontwerp. Krachtens artikel 2, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 maart 2004 betreffende de instelling van het kindeffectrapport, kan een voorontwerp van decreet waarvoor de verplichting geldt een kindeffectrapport op te maken, door de Vlaamse Regering enkel worden goedgekeurd wanneer het is vergezeld van zulk een rapport dat is opgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 15 juli 1997.

⁽²⁾ Arbitragehof, nr. 2/92, 15 januari 1992, 2.B.3.

⁽³⁾ Artikel 30bis van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Het ontwerp raakt kennelijk rechtstreeks het belang van het kind. Uit de aan de Raad van State bezorgde stukken blijkt evenwel niet dat over het ontwerp een kindeffectrapport is opgemaakt ⁽⁴⁾, en de gemachtigde bevestigde dat zulks effectief niet het geval is geweest.

Ook hier dient alsnog aan het genoemde vormvereiste te worden voldaan.

5. Zo het vervullen van de in de opmerkingen 3 en 4 vermelde vormvereisten nog aanleiding geeft tot wijzigingen aan het ontwerp, dienen de gewijzigde bepalingen om advies te worden voorgelegd aan de Raad van State, afdeling wetgeving.

ALGEMENE OPMERKING

6. In het ontwerp wordt op verschillende plaatsen de leeftijdsgrens van twaalf jaar gehanteerd voor het zelfstandig uitoefenen van rechten door de minderjarige.

Zo wordt aan de minderjarige die de leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt, de mogelijkheid geboden om het verbod van gegevensoverdracht vanuit de vrijwillige jeugdbijstand naar de gerechtelijke jeugdbijstand buiten werking te stellen, wordt de mogelijkheid om hulpverlening die zijn "persoonlijke vrijheid" raakt op te zetten, afhankelijk gemaakt van zijn instemming en kan hij het toegangsrecht tot zijn persoonlijke gegevens die bij de organen van de vrijwillige jeugdbijstand worden bewaard, zelfstandig uitoefenen.

De bedoelde leeftijdsgrens moet worden bekeken in het licht van artikel 12, lid 1, van het Verdrag inzake de rechten van het kind. Naar luid van die bepaling verzekeren de Staten aan het kind dat in staat is zijn eigen mening te vormen het recht die mening vrijelijk te uiten in alle aangelegenheden die het kind betreffen, en wordt aan de mening van het kind een passend belang gehecht, in overeenstemming met diens leeftijd en rijpheid. Het verdrag hanteert dus geen strikte leeftijdsgrens, maar doet de uitoefening van de rechten van het kind afhangen van een beoordeling van geval tot geval, rekening houdend niet enkel met de leeftijd, maar ook met de maturiteit van het kind.

⁽⁴⁾ Zulk een rapport blijkt enkel te bestaan over een voorontwerp van decreet tot wijziging van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerde op 4 april 1990 dat bepalingen bevat tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer (zie onderdeel 6 van de reguleringssimpactanalyse). De bepalingen over deze aangelegenheid in het voorliggende ontwerp lijken evenwel niet gelijklozend te zijn met de bepalingen van dat voorontwerp.

Om met de voornoemde verdragsbepaling in overeenstemming te zijn, zou het ontwerp in een soepelere regeling moeten voorzien. Er kan worden aanbevolen om de minimumgrens van twaalf jaar als algemene regel te behouden, maar om tevens te bepalen dat een jongere beneden deze leeftijd de kans moet krijgen om zijn mening te uiten ⁽⁵⁾ en dat, als blijkt dat hij over een voldoende maturiteit beschikt, hij zijn rechten zelfstandig kan uitoefenen.

In dit verband dient overigens te worden gewezen op artikel 4 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp. Daarin wordt bepaald dat, onverminderd de rechten van de ouders, de minderjarige zelfstandig de hem bij dit decreet toegekende rechten uitoefent (artikel 4, § 1). In afwijking van die algemene regel oefent de minderjarige bepaalde rechten, zoals het recht om geïnformeerd vrij in te stemmen met buitengerechtelijke jeugdhulp en het recht op toegang tot dossiergegevens, zelfstandig uit op voorwaarde dat hij tot een redelijke beoordeling van zijn belangen in staat is, rekening houdend met zijn leeftijd en zijn maturiteit; de minderjarige van twaalf jaar en ouder wordt vermoed in staat te zijn tot een redelijke beoordeling van zijn belangen (artikel 4, § 2).

In ieder geval dienen het ontwerp en het decreet van 7 mei 2004 op elkaar te worden afgestemd op dit vlak.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 7

7. Bij artikel 7, eerste lid, van het ontwerp wordt een geheimhoudingsplicht opgelegd ten aanzien van personen die hun medewerking verlenen aan de uitvoering van het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt. Krachtens artikel 7, tweede lid, is artikel 458 van het Strafwetboek op deze personen van toepassing.

⁽⁵⁾ Wat betreft de instemming met de hulpverlening die de persoonlijke vrijheid raakt, wordt wel reeds in een hoorrecht voorzien.

Krachtens artikel 11, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 kunnen de decreetgevers binnen de grenzen van hun bevoegdheid de niet-naleving van de bepalingen die zij uitvaardigen strafbaar stellen en de straffen wegens die niet-naleving bepalen. Die bevoegdheid kan evenwel niet worden uitgeoefend bij wijze van verwijzing naar federale strafbepalingen, maar dient in een autonome, decretale strafbepaling te worden vervat. Het is eveneens de decreetgever zelf die de gevallen dient te bepalen waarin die handelingen niet strafbaar zijn.

Artikel 10

8. In artikel 10, tweede lid, van het ontwerp wordt bepaald dat in alle gevallen waarin de hulpverlening "de rechten raakt van degenen die over de minderjarige het ouderlijk gezag uitoefenen of hem onder hun bewaring hebben", een hulpverleningsaanvraag enkel kan worden ingewilligd en een hulpverleningsaanbod enkel kan worden uitgevoerd met hun instemming.

Het is niet duidelijk wat juist wordt bedoeld met het "raken" aan de rechten van de zo-even genoemde personen. Wat betreft de titularissen van het ouderlijk gezag kan zelfs de vraag worden gesteld of niet elke in het raam van de bijzondere jeugdbijstand georganiseerde hulpverlening hun rechten raakt nu zulk een hulpverlening noodzakelijkerwijze ingrijpt op de opvoeding van de minderjarige en dus hun opvoedingsrecht raakt, maar het is niet duidelijk of de stellers van het ontwerp zulk een draagwijdte beogen te geven aan de genoemde bepaling. Vraag is dan in welke gevallen de instemming van de in artikel 10, tweede lid, bedoelde personen vereist is.

In de memorie van toelichting wordt dienaangaande vooropgesteld dat als de medewerking van de ouders, diegenen die met het ouderlijk gezag zijn belast of diegenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, nodig is voor de dienst- of hulpverlening, die personen vrijwillig moeten instemmen met de voorgestelde maatregelen, wat restrictiever is dan hetgeen uit de tekst van artikel 10, tweede lid, van het ontwerp blijkt. Die bepaling dient dan ook te worden herbekeken.

9. Krachtens artikel 10, derde lid, van het ontwerp dient de minderjarige zijn instemming te betuigen met de hulpverlening die zijn "persoonlijke vrijheid" raakt wanneer hij twaalf jaar of ouder is, of dient hij in dat geval te worden gehoord wanneer hij die leeftijd niet heeft bereikt.

.../...

Ook het begrip "raken aan de persoonlijke vrijheid" is niet duidelijk. Wanneer hiermee zou worden bedoeld dat, naargelang het geval, enkel de instemming van de minderjarige of het horen ervan nodig zou zijn wanneer een plaatsing wordt overwogen, zou zulks haaks staan op het beginsel van de vrijwillige medewerking, verwoord in artikel 10, eerste lid, van het ontwerp, dat evenzeer dient te gelden voor andere hulpverleningsvormen. Uit de memorie van toelichting lijkt evenwel voort te vloeien dat de stellers van het ontwerp niet uitgaan van zulk een restrictieve visie nu erin wordt vooropgesteld dat de mogelijkheid van een optreden binnen de vrijwillige jeugdbijstand principieel afhankelijk wordt gemaakt van de instemming van de minderjarige.

Ook artikel 10, derde lid, van het ontwerp dient derhalve te worden herbekeken.

Artikel 11

10. Krachtens artikel 11, § 1, eerste volzin, van het ontwerp heeft iedereen recht op toegang tot zijn persoonlijke gegevens die bij de comités voor bijzondere jeugdzorg, de sociale diensten voor vrijwillige jeugdbijstand en de bemiddelingscommissies worden bewaard. Dat toegangsrecht geldt evenwel op grond van artikel 11, § 1, tweede volzin, niet voor gegevens die werden verstrekt door derden zonder dat zij daartoe verplicht werden en die zij als vertrouwelijk hebben bestempeld, tenzij zij zich akkoord verklaren met de toegang.

Met betrekking tot de toegang tot stukken uit een sociaal dossier waaromtrent vertrouwelijkheid werd gevraagd, oordeelde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in zijn arrest Gaskin ⁽⁶⁾ het volgende:

⁽⁶⁾ EHRM, 7 juli 1989, Gaskin t./ Verenigd Koninkrijk, *Publ. Cour*, reeks A, vol. 160. Weliswaar had dit arrest betrekking op een meerderjarige die in zage vroeg in tijdens zijn minderjarigheid aangelegde jeugdbeschermingsdossiers, maar de leer van dit arrest kan worden doorgetrokken naar minderjarigen.

"49. Aux yeux de la Cour, les personnes se trouvant dans la situation du requérant ont un intérêt primordial, protégé par la Convention, à recevoir les renseignements qu'il leur faut pour connaître et comprendre leur enfance et leurs années de formation. Cependant, on doit aussi considérer que le caractère confidentiel des dossiers officiels revêt de l'importance si l'on souhaite recueillir des informations objectives et dignes de foi; en outre, il peut être nécessaire pour préserver des tiers. Sous ce dernier aspect, un système qui subordonne l'accès aux dossiers à l'acceptation des informateurs, comme au Royaume-Uni, peut en principe être tenu pour compatible avec l'article 8 (art. 8), eu égard à la marge d'appréciation de l'État. Il doit toutefois sauvegarder, quand un informateur n'est pas disponible ou refuse abusivement son accord, les intérêts de quiconque cherche à consulter des pièces relatives à sa vie privée et familiale; il ne cadre avec le principe de proportionnalité que s'il charge un organe indépendant, au cas où un informateur ne répond pas ou ne donne pas son consentement, de prendre la décision finale sur l'accès. Or il n'en allait pas ainsi en l'espèce.

Partant, les procédures suivies n'ont pas assuré à la vie privée et familiale de M. Gaskin le respect voulu par l'article 8 (art. 8), lequel a donc été enfreint."

Uit dit arrest, dat later in de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is bevestigd ⁽⁷⁾, vloeit voort dat weliswaar de inzage in gegevens uit een dossier die afkomstig zijn van een derde die om de vertrouwelijkheid heeft verzocht, afhankelijk kan worden gemaakt van de instemming van deze persoon, maar dat bij weigering van die instemming er een toetsing moet kunnen plaatsvinden door een onafhankelijk orgaan dat de in het geding zijnde belangen tegen elkaar dient af te wegen.

Artikel 11 van het ontwerp dient gelet op wat voorafgaat te worden aangevuld.

Artikel 13

11. In artikel 13, § 1, laatste lid, dient wellicht ook gewag te worden gemaakt van onverenigbaarheden, gelet op het gegeven dat het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 1998 betreffende de organisatie en de werking van de comités voor bijzondere jeugdzorg naast benoemingsvoorwaarden ook onverenigbaarheden bevat (zie artikel 9 van dat besluit).

⁽⁷⁾ EHRM, 24 september 2002, M.G. t./ Verenigd Koninkrijk, nr. 39393/98.

Artikel 21

12. Luidens artikel 21, § 3, vervullen de consultants van de sociale dienst voor vrijwillige jeugdbijstand de hun toevertrouwde opdrachten op de wijze die de Vlaamse Regering of het in artikel 59 bedoelde agentschap bepaalt. De bevoegdheidstoekenning aan het agentschap kan slechts slaan op de praktische uitvoering van die opdrachten, nu aan dat agentschap geen eigenlijke reglementaire bevoegdheid kan worden toevertrouwd.

Artikel 22

13. In artikel 22, tweede lid, van het ontwerp zou best worden bepaald wat de inhoud is van het "hulpverleningsprogramma" of het "concrete hulpaanbod" waaraan in die bepaling wordt gerefereerd of dient daartoe minstens een delegatie aan de Vlaamse Regering te worden verleend.

Artikel 23

14. Artikel 23, eerste lid, van het ontwerp is gebrekkig geformuleerd. Een letterlijke lezing ervan zou tot de conclusie kunnen leiden dat het handelingsplan wordt opgesteld door de sociale dienst voor vrijwillige jeugdbijstand, op aanvraag van de betrokken partijen en de voorzieningen. In artikel 54, § 2, tweede lid, van het reeds genoemde besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 1998 wordt evenwel bepaald dat de consulent bij de sociale dienst voor vrijwillige jeugdbijstand die met het dossier is belast, aan de voorziening een handelingsplan aanvraagt, zodat eraan kan worden getwijfeld of artikel 23, eerste lid, van het ontwerp de bedoeling van de stellers ervan juist weergeeft. Hoe dan ook, in ieder geval dient die bepaling te worden verduidelijkt.

Artikel 27

15. Zo men beoogt de Vlaamse Regering toe te laten ook bijkomende onverenigbaarheden voor de leden van de bemiddelingscommissies te laten vaststellen, zoals thans overigens het geval is in artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 1988 houdende oprichting en werkwijze van de bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand en van het administratief secretariaat, moet daartoe de bij artikel 27, § 1, laatste lid, van het ontwerp aan de Vlaamse Regering toegekende delegatie worden uitgebreid.

.../...

Artikel 31

16. Uit de memorie van toelichting blijkt dat de in artikel 31, § 1, 3/, van het ontwerp bedoelde bemiddelingsverzoeken enkel kunnen worden ingediend door de "ouders of diegenen die de minderjarigen onder hun bewaring hebben". In de tekst van de genoemde bepaling wordt evenwel gewag gemaakt van bemiddelingsverzoeken "in verband met" de erin bedoelde klachten van die personen, wat ruimer is. Afhankelijk van de bedoeling van de stellers van het ontwerp zal ofwel de tekst van artikel 31, § 1, 3/, ofwel de tekst van de memorie van toelichting dienen te worden aangepast ⁽⁸⁾, al rijst de vraag of in de in die bepaling bedoelde hypothese in ieder geval ook geen bemiddelingsverzoek van de minderjarige zelf mogelijk dient te zijn.

Artikelen 38 en 39

17. Gelet op het gegeven dat de in artikel 38 van het ontwerp opgesomde maatregelen dwingend door de jeugdrechtbank worden opgelegd, en bijgevolg de persoonlijke vrijheid inperken, dient zo nauwkeurig mogelijk te worden bepaald welke de inhoud van die maatregelen is. Zulks is niet het geval met de in artikel 38, § 1, 4/, bedoelde maatregel, met betrekking tot dewelke enkel gewag wordt gemaakt van het "opleggen van een opvoedend project" en het "toevertrouwen aan een project". Hetzelfde geldt met betrekking tot de "aanvullende voorwaarden" en de "verplichtingen" waarvan gewag wordt gemaakt in artikel 39 van het ontwerp. Met het aangeven van een nadere verduidelijking in de memorie van toelichting (die overigens op bepaalde punten ook vrij vaag blijft) kan niet worden volstaan; de juiste draagwijdte van de genoemde begrippen dient in de tekst zelf van de betrokken bepalingen te worden gepreciseerd.

⁽⁸⁾ Indien in de memorie van toelichting de bedoeling van de stellers correct wordt vertolkt, kan in artikel 31, § 1, 3/, van het ontwerp worden geschreven "bemiddelingsverzoeken uitgaande van diegenen die over de minderjarige het ouderlijk gezag uitoefenen of hem onder hun bewaring hebben ...".

18. Omwille van de rechtszekerheid wordt in artikel 38, § 1, 12/, best gepreciseerd vanaf wanneer de minderjarige zich "herhaaldelijk" heeft onttrokken aan de in artikel 38, § 1, 10/ en 11/, bedoelde maatregelen. Met betrekking tot het gelijkkluidende artikel 23, § 1, 12/, van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, bestaat daaromtrent immers thans onzekerheid ⁽⁹⁾.

Artikel 46

19. Gelet op artikel 15, § 3, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1991 houdende organisatie en werkwijze van de sociale diensten van de Vlaamse Gemeenschap bij de jeugdrechtbanken, dient met betrekking tot artikel 46, eerste lid, van het ontwerp een gelijkaardige opmerking te worden gemaakt als bij artikel 23 (opmerking 14).

Artikel 47

20. Krachtens artikel 47, § 2, 2/, van het ontwerp zijn de gemeenschapsinstellingen belast met het uitvoeren van opdrachten inzake opvang, oriëntatie, observatie en residentiële begeleiding van personen tot de leeftijd van maximaal twintig jaar, bepaald in een wet betreffende de opgave van maatregelen ten aanzien van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

De Raad van State wijst er in dit verband op dat gelet op de wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming (thans: "betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven

⁽⁹⁾ Tijdens de parlementaire voorbereiding van het ontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 28 maart 1990 tot wijziging van het decreet van 27 juni 1985 inzake bijzondere jeugdbijstand werd gewag gemaakt van het zich minstens tweemaal onttrekken aan die maatregelen (verslag MERCKX-VAN GOEY, *Parl. St.*, Vl. Parl., 1988-1989, nr. 241/6, p. 25), maar in de rechtsleer wordt ook een andere visie verdedigd en wordt gewag gemaakt van het (zich) meerdere malen, dus zeker meer dan twee keer, tenzij op zeer korte tijd" onttrekken aan de maatregelen (G. DECOCK, "De gerechtelijke jeugdbijstand in de gecoördineerde decreten van de Vlaamse Gemeenschap", in *De hervorming van het jeugdbeschermingsrecht*, P. SENAËVE en J. PEETERS, (eds.), Leuven, 1994, (151), 172).

feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade") bij de wet van 13 juni 2006, in de toekomst ⁽¹⁰⁾, onder bepaalde voorwaarden jeugdbeschermingsmaatregelen zullen kunnen duren tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van drieëntwintig jaar bereikt.

In dit verband dient te worden herinnerd aan de rechtspraak van het Arbitragehof dat het vaststellen van leeftijdsgrenzen vanaf of tot wanneer jeugdbeschermingsmaatregelen kunnen worden genomen, op grond van artikel 5, § 1, II, 6/, d), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort ⁽¹¹⁾ en dat die bevoegdheid inhoudt te bepalen dat die maatregelen na het bereiken van de meerderjarigheid doorlopen ⁽¹²⁾. Het Arbitragehof heeft er bovendien op gewezen dat leeftijdsgrenzen betreffende tot de federale bevoegdheid behorende jeugdbeschermingsmaatregelen ook niet op een indirecte wijze door de gemeenschappen kunnen worden bepaald door het uitvaardigen van regelingen die zijn ingekleed als regelingen betreffende de voorzieningen waarin de maatregelen worden uitgevoerd: zo vernietigde het Hof (partieel) een decreetsbepaling waarbij de toegang tot openbare plaatsingsinstellingen werd beperkt tot jongeren die een bepaalde leeftijd hadden bereikt ⁽¹³⁾.

Gelet op wat voorafgaat dienen in artikel 47, § 2, 2/, van het ontwerp de woorden "van personen tot de leeftijd van maximaal twintig jaar" te worden weggelaten.

Artikel 49

21. In artikel 49, eerste lid, dient het zinsdeel ", bij een met redenen omkleed besluit," te worden weggelaten nu de formele motiveringsplicht reeds voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en erdoor ten onrechte de indruk zou kunnen ontstaan dat andere in het ontwerp bedoelde individuele administratieve rechtshandelingen, zoals de intrekking van de erkenning, niet formeel gemotiveerd hoeven te zijn.

⁽¹⁰⁾ Artikel 7, 7/, d) en f), van de wet van 13 juni 2006 is nog niet in werking getreden.

⁽¹¹⁾ Arbitragehof, nr. 2/92, 15 januari 1992, 1.B.2; Arbitragehof, nr. 4/93, 21 januari 1993, B.6.

⁽¹²⁾ Arbitragehof, nr. 2/92, 15 januari 1992, 1.B.3.

⁽¹³⁾ Arbitragehof, nr. 4/93, 21 januari 1993, B.5.a tot B.7.

Hoofdstuk VI - Afdeling I

22. De bepalingen die zijn opgenomen in hoofdstuk VI, afdeling I, van het ontwerp zijn grotendeels gelijklopend met de bepalingen die thans zijn opgenomen in het decreet van 7 mei 2004 tot omvorming van het "Fonds Bijzondere Jeugdbijstand" tot het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Fonds Jongerenwelzijn" en tot wijziging van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990. Over een voorontwerp dat heeft geleid tot dat decreet heeft de Raad van State, afdeling wetgeving, op 17 februari 2004 advies 36.588/3 gegeven ⁽¹⁴⁾. Er wordt dan ook naar dat advies verwezen.

Artikel 67

23. Zoals uit de memorie van toelichting blijkt, heeft artikel 67 betrekking op overeenkomstig de jeugdbijstandsregeling geplaatste minderjarigen. Zulks dient in dat artikel te worden gespecificeerd.

Slotopmerking

24. De stellers van het ontwerp dienen van de gelegenheid gebruik te maken om na te gaan of er voor elk van de bepalingen van de bestaande uitvoeringsbesluiten van de gecoördineerde decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, inzonderheid die betreffende de sociale diensten, voldoende rechtsgrond aanwezig is en, zo niet, om uiteraard binnen de grenzen van de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, deze rechtsgrond te creëren.

⁽¹⁴⁾ *Parl. St.*, VI. Parl., 2003-2004, nr. 2192/1, pp. 23-28.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. PAS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS